

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főter 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLEN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor-
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy dísz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
terméérték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Bubics Zsigmond Rákóczyért.

— dec. 2.

A politikai élet sivár láthatára, a mindennapi kicsinyes torzsalkodások, a párt harcok és személyi összekülömbözések egészen háttérbe vonulnak annak az ünnepnek a jelentősége mellett, melyet vasárnap délután 4 órakor a Kassán rendezendő Rákóczy kiállítás és az ő emlékeztére tervbe vett egyéb ünnepélyek tárgyában Bubics Zsigmond kassai püspök és gróf Zichy Jenő meghívására a m. tudományos Akadémia heti ülés termében a magyar társadalom legkiválóbb tagjai tartottak.

Messze kimagasló világitó tornya ennek az értekezletnek az a beszéd, amelyben Bubics Zsigmond meghajtott zászlóját Rákóczy emléke előtt.

Olyan ritka politikai éles látás s kiváló történetírói ítélet nyilatkozik meg ebben a beszédben, hogy nagy hiba volna annak bármely szavát egyetlen egy commentáló megjegyzéssel is illetni.

Teljes szövegében ide igtatjuk tehát ezt a beszédet, mint az igazi hazafiságnak evangéliumát.

A ZEMPLEN TÁRCZÁJA.

Fénysugár.

(Történeti elbeszélés Hunyady János korából.)
Irta és a Kazinczy-kör 1902. évi nov. 22-én tartott estélyén felolvasta: Gál Lajos.

Titus a táborba érvén, rögtön felkereste a fővezért.

— Harcolni akarok én is a pogány ellen.

Hunyady gyönyörrel nézett végig a daliás ifjun. Azután atyai hangon szólította meg:

— Zsoldért, vagy magad jószántából, ingyenesen, fiam?

Titus arca elvörösödött:

— Dicső vezér! Én sohasem harcolok zsoldért, ha hazámnak szükségem van reám.

— Jól van kedves fiam. Felfogadlak. Vannak még szülőid, rokonnaid, kedvesed?

— Van szeretett feleségem, van egy öreg beteges édes anyám, van egy kis fiam, ezeknek én vagyok védője, gyámola.

S te ezeket mind el tudod hagyni fiam?

— Igen, mert hazám veszélyben forog.

— De gondold meg jól: senki nem kényszerít, hogy elhagyd őket. Ők nehezen nélkülöznek téged, a haza pedig csak egy vitézt nyer benned. Ha elhullsz, rájuk nézve elvesz az egész világ, a haza pedig csak egy embert veszít benned. Fiam gondold meg! — Hős vezér! válaszolt Titus türelmetlenül. — Én harcolni akarok. Anyám és feleségem maguk külde-

Maga a beszéd így hangzik:

Eszteendőre érzük meg két százados évfordulóját a Rákóczy-féle kuruc szabadságharcnak. Jelentőségét a mozgalomnak, mely alig másfél évtizeddel a török kitakarodása után tört ki és közel nyolc esztendeig tartott, talán fölösleges fejtegetnem. Buda visszafoglalása után úgy érezte magát a magyar nemzet, mint a rab, akit földalatti sötét zárkájából világosságra hoztak. A magyar léleknek szabadság felé törő vágyát a történetírók és a költők ma furor Rakocziának nevezik. Tehát furor Rakocziának a kétszáz év előtt való magyar tömegérzés, mely nemcsak az akkori politikai magyar nemzetet, vagyis a nemességet hatotta át, hanem kiesik a kapa a magyar, a tót, a ruthén és az oláh jobbágy kezéből és leborulnak imádkozni, amikor meghallják, hogy Rákóczy átlépte a Beszkideket. Rákóczy egyénisége úgy uralta akkor a magyar képzeletet, mint a legnagyobb hősök és hódítók, a legtökéletesebb fejedelmek a maguk korát.

A Rákóczy-érzés nemcsak harci tűz, hanem nemes idealiz-

nek a harcba, s szívük szakadna meg, ha én vonakodnám attól. — Hős Hunyady! Én Dugovics Andrásnak fia vagyok! E nevet az ifju büszke hangszólyal ejtette ki. A hatás nem is maradt el.

— Jer szivemre fiu! Erről ismered rád! Apádnak méltó fia leszesz. Jer... és homlokod csókolta az ifjut a hős Hunyady.

Mily óriásnak érezte magát Titus e csók után...

Konstantinápolyban már fel volt szerelve a hatalmas szultán hadserege, hogy útnak induljon a magyarok elleni hadjáratra. Ahmet basa is, egy csapat vezére, éppen készült már távozni palotájából. De előbb maga elé hivatván kedvenceit, Ferhád bégét, így szólította meg:

— Ferhád fiam! Én téged szeretlek. De még nem hiszek neked. Én téged szerencsésnek akarok tenni, de addig nem, amíg meg nem győződöm róla, vajjon nem vonzódol-e már azokhoz a kutya gyaurokhoz (keresztényekhez.) Hogy igazán mozlím érzelmű vagy-e már. Ferhád fiam! most rátörünk a gyaurokra, akik egykoron testvéreid voltak. Mutasd meg hát az útközben, hogy igazi mozlím lettél. Légy hős! barnítsd meg handzsárodát testvéreid vérével, akkor aztán érdemes leszesz a jutalomra.

Es ezzel Ahmet basa félre vonva a nehéz perzsa szőnyegajtót, Ferhád elé egy lefátyolozott női alakot vezetett, s fölemelvén annak fátyolát, szólt:

— Im, ez lesz jutalmad. Ferhád bég hátratántorodott.

Fatima!... kiáltá.

— Igen, Fatima, egyetlen leá-

mus, a léleknek magasabb gerjedelme, szeplőtlenül tiszta lelkesedés: nemcsak ott tombol, ahol a seregek összeütköznek, hanem szilaj daccal és szomorú lemondással benne vibrál azokban a dolgokban is, amelyek a kuruc nótá révén a szenvedő magyar lélek indulatait a népek művelészetének közös kincsévé tették. Fejedelemben, vagy államférfiában, aki ennyire lefogja népe képzeletét, aki ilyen lelkesedést és rajongó tiszteletet szuggerál nemzetének, minden magyar ember, tartozzék bármely hitvalláshoz, politikai felekezethez, vagy társadalmi osztályhoz, megtalálja a maga rokonszenvét.

Elfogódott lélekkel állunk meg két évszázad távlatán Rákóczy történelmi egyénisége előtt! Nemzete szabadságának zászlaja, pajzsa volt és itt hagyott rangot, fényt, pompát és a mai fogalmak szerint egy milliárd értékű vagyont, mindent a nemzetért. Hősiessége ihleti a mai nemzedéket, a martyr szenvedése szítja az önzetlen lelkesedést. Valami művészi kegyelet költözik lelkünkbe! Érezzük, hogy ilyen fejedelem-

nyom, akit titokban rég szeretsz. Nos, ne félj. Kikutattam ugyan a dolgot, de nem lesz bajod miatta. Nem is kell már tagadnod szerelmedet, tied lesz Fatima, ha jól viseled magadat a harcban.

Ferhád bég odatapasztotta szemét annak a légius tündérnek hófehér arcára. Fölkereste tekintetével azokat a sötéttüzi ragyogó szemeket, melyek e tekintetre a hosszú selyem pillák árnyába rejtőztek. Az arc hávára pedig hajnalpir vonult. Majd szivére tette kezét és mondá:

— Hatalmas basa! Esküszöm a dicső Próféta szakállára, esküszöm szerelmem végtelen mélységére, mely felülmul keblemben minden más érzelmel, hogy lányodat meg fogom érdemelni.

— Majd meglátom Ferhád fiam. Figyelni fogok rád, mondá a basa. Azután leányához fordult.

— Fatima! csókolj meg leendő férjedet!

Milyen édes volt az a csók! Milyen túlvilági üdv rejlett abban... Oh, a török nagyon jól tudta, hogy kell a szenvedélyt csalétkül használni, s feledtetni avval a magyarral, hogy magyar.

— Hadd öljék egymást a gyaurok! Legalább mi ránk kevesebb jut! — gondolta magában kárörömmel a basa.

Nándorfehérvár ostrománál különösen két vitéz tüntette ki magát, az egyik a török táborban, a másik a magyar seregben; az egyik **Ferhád bég volt**, a másik **Dugovics Titusz**.

Mikor a magyar naszádok a

nek tisztelete nem lehet pártos érzés. Érezzük, hogy a Rákóczy-kultusz a magyar lélek virtuális ereje, amelyet istennek, királyunknak és hazánkunk közös üdvére szítani és ápolni kell. Elkövetett nagy tettek emléke és az újabb nagy tettek való akarat: ez a nemzetek elpusztíthatatlan összetartó ereje. Elkövetett nagy tettek emléke előtt állunk és mélyen érezzük szükségét annak, hogy újabb nagy tettek akaratot merítsünk belőle, mert ma tespedt egész közéletünk és tevékenységünk. Ma nem az uralja képzeletünket, ami kétszáz évvel ezelőtt. Talán ha furor Rakocziának, az az átöröklött, igaz magyar érzület, mely kétszáz év előtt a csatatéren hőstettekkel tündökölt, talán a ez költözne bele politikánkba, művészetünkbe, gazdasági és társadalmi életünkbe: az átalakult energia ma kulturális tevékenységben hőstettekre képesítene.

A franciák néhány év előtt nagy fényvel ünnepelték meg Napoleon dicsőségének száz éves emlékeztétét. Kiállítást is rendeztek és a szellemi megnyilvánulás

Dunán már tönkre verték a török gályákat, szabad volt a közlekedés a sereg és a város között. Ekkor Hunyady a fegyveresek egy részét, köztük Dugovics Tituszt is a várba rendelte, a másik részét pedig zimonyi táborában gyakoroltatta.

Julius 21-én a felbőszült szultán általános ostromot parancsolt seregeinek. A magyarok a külsáncok előtt levő téren fogadták az ellenséget.

Hunyady, s a jámbor Kapisztrán, valamint egyes vitézeknek buzdító példái annyira föllekesítették a magyarokat, hogy a betörő pogányokat kétszer verték ki a városból. Dugovics az elsők között harcolt. Érezte még a hű hitves, a szerető anya édes csókját is, még fülében hangzottak az anya buzdító szavai. „A szeretet eszménye, a haza szeretet, s a hazáért való önfeláldozás az erények eszményképe!”

De a törökök sem tágitottak. A gőgös Mohamed fölötté fontosnak tartotta a vár elfoglalását, s az elfáradt csapatokat újabb és újabb váltották fel. Nekik könnyű volt. Olesók voltak az emberek nagyon, nem úgy mint a mi szegény hazánkban. Ferhád bég oroszlánként harcolt, megakarta érdemelni Fatima szerelmét. Az ő példája a többieket is felbuzdította. A törökök már-már erőt vettek a keresztényeken. Több oldalról a városba törtek s hosszú, véres utcai harc után el is foglalták azt. A keresztények részint a város külső bástyáira, részint a várba menekültek, melyet a török már szintén vivni kezdett.

A magyarok közül sokan aggodni

Legolcsóbb karácsonyi és ujévi ajándék.

Fénykép nagyítások életnagyságig, avagy eredeti felvételek után.

Darabja remek platin kivitelben 20 kor. Párja 32 kor. passepartouval együtt.

MAGAZINER ANTAL FÉNYKÉPÉSZETI MŰTERME S.-A.-UJHELY.

Igazolványokhoz szükséges vizit mellképek

Platin (matt) kivitelben, a mely nem karczolódik, 2 nap alatt készit el a rendes fénykép árban

minden eszközével a nagy császár kultuszának áldoztak. És mit láttunk? Örök értékű irodalmi és történelmi művek, a művészet minden ágában remek alkotások keletkeztek és a közérzet annyira fölbuzdult, hogy hatása a polgári tevékenység minden terén nyilvánvalóvá lett. Nekünk, magyaroknak, nincsen Napoleonunk, de állítom, hogy Rákóczi idealizmusa nekünk éppen olyan regeneráló forrás, mint a franciáknak katonai dicsősége.

A nemzetnek nagy impulzusok kellene az azoktól, akik erre vállalkoznak, nagy áldozatokat kíván. De ha mi Rákóczi idealizmusát a mai nemzedékbe tudjuk tölteni, olyan jótéteményt cselekszünk, amelyért király és nemzet egyformán hálás lesz.

Vajha igazán megérteni és követni tudná ezt a szót a magyar.

— december 2.

Falragasok hirdették a mult hét folyamán, hogy a függetlenségi párt vasárnap (nov. 30-án) közgyűlést fog városunkban tartani. A gyűlés csakugyan megtartott s a jelen levők elhatározták, hogy a zempléni megyei függetlenségi pártot újja szervezik. Újjászervezték pedig olyképen, hogy kicserélték az eddigi functionáriusokat új egyénekké. Más lett az elnök, más az alelnök s a régi elnöknek s egyéb tisztséget betöltőknek újabb állásokat, olyan sine cura feléket osztogattak anélkül, hogy az illetők eddigi állásairól leköszöntek volna. Kérdés tehát, hány függetlenségi párt viseli most a „Zempléni vármegyei függetlenségi párt” nevet. Nekünk úgy látszik, hogy kettő s hogy a fennálló függetlenségi párt ellen indított holttányilvánítási eljárás még nincs jogerős ítélettel befejezve. Az a bizonyos „kocsis”, akit dr. Fried emlegetett, mintha még most is a bakon ülne! Az „ostor” — az elnöki jog — legalább még mindig a kezé-

kezdek, maga Szilágyi és az őrség többi tisztjei a várat már elvesztettek tartották, s nem egy volt közöttük, a ki a menekülésről gondolkodott, s kincseit készen álló hajókra hordatta.

Csak Hunyadi és Kapisztrán állottak még rendületlenül. Ők nem féltek, nem rettegtek senkitől. Úgy tűntek fel a vész közepe, mint mozdulatlan szikla-bécek a vad hullámoktól csapdosva. A hőslékü Kapisztrán, hogy buzdító szava messzebb hallassék, közel a bástyához egy toronyból lelkesítette a kereszteseket. Ferhád bég emberivel azonhid körül harcolt, mely a városból a várba vezetett. Itt volt leghevesebb a harc. Itt patakokban folyt a vér. A magyar és a török valóságos vadállatként rohant egymásra. Egyik, hogy elfoglalja a hidat, s azon át a várba juthasson, a másik hogy azt meggátolja. Ferhád bég handszárjáról csurgott a testvérek vére. Mit bánta ő azt? Képzeteiben Fatimát látta. Ajkán annak csókját érezte. Balkezeiben lófarkas zászlót tartva, jobb kezével osztotta a halálos csapásokat. A rémitő tusa után néhányad magával csakugyan áthatott az árkon, s a golyó záporban fel, a falra kapaszkodott.

Vakmerő gondolat villant fel agyában: ha ezt a zászlót a fal ormára tűzheti, megbénítja vele a magyar lelkesedést és biztosítja a török diadalát. Ez lesz aztán a valódi dicsőség! „Mutasd meg, hogy valódi mozzim vagy!” mondá neki a leány apja. Nos hát meg fogja mutatni... már fel is jutott a bástyára... A magyar golyók sértetlenül füttyölnek el füle mellett, mintha Fatima sze-

ben van, mert a franciák híres mondása szerint a „vive le roi” kiáltást meg kell előzni annak, hogy „le roi est mort.”

Kinek van igaza? A F. H. ujság vasárnapi számában felmelegíti a honvédtisztek mulatozásáról előző számában közölt meséjét. Most ugyan már nem a felelős szerkesztő ur érősítgeti előbbi szerkesztői üzenetének valódiságát, hanem dr. Bánóczy Kálmán elmélkedik a Zemplén szokásairól, a Gotterhaltéról, a honvédtisztek hazafiságáról, Bock Imréről és egy más „előkelő vendéglő”-ről, no meg egy ösmeretlen kapitányról is. Dr. Bánóczyval nem polemizálunk. Nem kicsinylésből tartózkodunk ettől, hanem azért, mert annak a hírnek, amely a F. H. megelőző számában megjelent és amelyet mi teljesen alaptalannak jelentettünk ki, a lap felelős szerkesztője volt a törvényes apja, csak is őt fogadjuk el tehát *illetékesnek* arra nézve, hogy előbbi állításait fentartsa, vagy módosítsa.

Dr. Bánóczy urat egyszerű tanúnak tekintjük ebben az ügyben és — perrendtartási kifejezéssel élve — ellenezzük, hogy vallomására megeskettessék. Ellenezzük pedig azért, mert az ő vallomása beszerzett bizonyítékainkkal homlokegyenest ellenekezik. Azt a nótát a honvédtisztek a Lévy vendéglőjében sem húzták, még kevésbé mulatoztak annak a nótának hangjai mellett.

A felelős szerkesztő urtól azonban kérdünk valamit, hisz ő is szokott hozzánk igen egyenes kérdéseket intézni.

Elfogadja a t. szerkesztő ur valószínűleg azt, amit dr. Bánóczy állít? Elfogadja igaznak, hogy a Gotterhaltét nem a Bock Imre éttermében (ahol még a honvédtisztek sokkal nagyobb számban voltak jelen, mint a Lévyi kávéházban) és másodsor, hogy nem honvédtisztek húzták, hanem állítólag csak egy kapitány?

Ha ezt a tényállást fogadja el a tisztelt szerkesztő ur, beösméri-e, hogy multkor üzenete alaptalan, az üzenethez fűzött commentár pedig igazságtalan volt?

Mert azt a külömbiséget, ami a két tényállás között van, bizonyára fel tetszik ösmerni. Más dolog ugyanis az, ha egy egész tisztikar húzat és

relme védő amuletként övezné... Oda lent folyik a borzasztó élet-halál harc. A török had már nem fél, nem hátrál, a magyar kard hiába vágja, hiába aprítja őket. Némelyek reszketve látják azt a lófarkas zászlót mind fönebb lobogni. Nehány pillanatra és a csata sorsa el lesz döntve. A vakmerő vitéz tovább halad. Senki sines közelében s mikorra valaki utólérté, már ki lesz tűzve a zászló, akkor pedig vége a győzelemnek, akkor meg lesz ásva a sirod jó magyar hazám! De ne félj, ne rettegj magyar! Im' látod azt a deli alakot siető lépteivel, véres kardjával? Már nyomában van, mindjárt mellette áll. Oh, mikor ez a vitéz meglátta a törököt, villámgyorsan cikázott agyán keresztül a gondolat, hogyha annak sikerül szándéka, a haza veszve van. Mintha édes anyja és bájós hitvese buzdítását hallotta volna, mintha apja szelleme az égből intett volna; „Utána, utána!...”

— Megállj kutyahitű pogány! ide azt a zászlót! — ordította Titus, mikor utólérté Ferhád béget. — Vedd el, ha olyan nagy legény vagy! — szölt Ferhád bég szintén magyarul. Az akkori időben ez nem is volt feltűnő. A töröknek és a magyarnak elég baja volt egymással, hogy egymás nyelvét megtanulhassa. A magyar vitéz megragadta a török karját, hogy majd kicsavarja a zászlót kezéből, de az a kar vasból látszott lenni, nem sikerült.

Titusnak eszébe jutott, hogy egyetlenegy embert ismert az életben, akivel megmérkőzni nem birt. De már az nagyon régen volt.

hallgat egy nótát, és egészen más az, ha egy jókedvű kapitánynak eszébe jut egy tréfa, hozzá is fog annak a kiviteléhez, ráhuzat egy nótát, de rögtön abba is hagyatja, mert jó érzése és tapintatossága azt parancsolja neki, hogy komoly dolgokkal ne tréfálkozzék. (Mink ugyanis így ösmerjük a nóta elhuzatásának történetét és ez is felel meg a valóságnak.)

Könnyműségnek jeleztük a F. H. multkor eljárását, mert azt gondoltuk, hogy tévedett, hogy felültették és kellő ellenőrzés nélkül nyilvánosságra hozott egy hírt, amelynek valódiságáról nem győződött meg. A Bánóczy ur tanuskodása után azonban úgy látjuk, hogy a F. H. jól volt informálva. Tudta, hogy egy egészen jelentéktelen tréfát fuj fel nagyra, de még is felfujta azt, mert csak így lehetett belőle politikai kirohanást csinálni.

Ez már nem könnyműség, vagy legalább is nem jóhiszemű könnyműség, nem tévedés, hanem szándékos megtévesztése a közönségnek.

A honvédség eddig minden magyar embernek szeretettel körül vett büszkesége volt. Éreztük kivétel nélkül, hogy a vérünkben való vér, a husunkból való hus. Reménykedéssel állottunk bölesőjénél és bizalommal néztünk fejlődése elé.

Nem tetszett tapasztalni sohasem, hogy a nagy manőverek idején milyen érdeklődéssel keresi a magyar ember a honvédségről szóló híreket; mint gyűlnak ki az arek, mint égnek a lelkesedés tüzeitől a szemek, ha a honvédség sikereiről van szó? Igen, mert érzi minden elfogulatlan ember, hogy a honvédség igazi nemzeti intézmény, amelynek katonai képzettségére, hazafias érzésére bizon számíthatunk nehezebb időkben.

Ehez az intézményhez könnymű kezekkel hozzá nyulni nem szabad. Ocsárolni, gyanusítani hazafiatlanság.

A Deák Ferenc sajtótörvényét tetszik ösmerni. Annak csak egy paragrafusa van. Azt a paragrafust kétszeresen meg kell szivlelni annak, aki a honvédségről híreket bocsát világgá.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(A közigazgatási bizottság legközelebb dec. 11-ik napján d. e. 9

Azonban a török sem birta lerázni a magyart. Az is vissza emlékezett egy emberre, aki egyedül volt képes ellentálni az ő erejének, akkor, nagyon régen...

— A hangja is olyan ösmerős... gondolta mind a kettő.

A két vitéz ösztönszerűen egymásra nézett. A magyar arcát egészen elfődte a leeresztett sisak-rostély, csak a két szemé villogott feléje, emennek meg a nagy szakal adott idegen jelleget. Fegyvereiket eldobva, némán küzdöttek tovább.

Mikor pedig Dugovics Titus előtt a török arcát mindinkább-inkább ismerősebbnek tűnt fel, mikor annak balkezén azt az ismertető anyajegyvet meglátta, mely több kétséget nem engedett többé, s amikor a szivébe nyílaltott ez a gondolat: „Ez az én sógorom!” aki nem is kérdez immár sem anyjáról, sem testvéreiről, aki a többi vad pogány módjára öldöklie a magyart: egy nehéz sőhajítás szakadt föl kebléből: „Szegény Lenka, ha tudná!” s szótlánul karolta át a törököt. Veszélyes öllekezés volt az!...

Ferhád hiába akart kiszabadulni az ölelő karokból; de Titus is hasztalan erőlködött a zászlót hatalmába keríteni.

— Ne erőlködj jó vitéz! — szölt Ferhád — ne is próbáld meg a zászlót kivenni kezemből, mert menyasszonyom vár rám, a szép Fatima, aki csak úgy lehet enyém, ha hősiesszen harcolok.

— Akkor hát imádkozzál a hamis prófétákhoz hitvány életedért, meg Fatimáért, mert tőlem nem szabadulsz.

órákor tartja rendes havi ülését Hadik Béla gróf főispán elnöke mellett.

(A törvényhatósági utadók előírása az egész vármegyében befejeztetvén, a 451 község terhére, — ide értve a természetbeli közmunka kötelezettségek értékét is, — 1902. évi tartozásul előíratott: 342,517 K. 10 f. A beérkezett felszólalások intézése folyamatban van.

(A vármegyei közpénztárak legutóbb tartott vizsgálata alkalmából köztudomásra adjuk, hogy az újhelyi közkórház építésére szolgáló pénztári készlet 748,584 K. 44 f. volt, továbbá hogy a vármegyei tisztviselők nyugdíjintézete alapján: 242,777 K. 91 f., a jegyzői nyugdíjintézet alapján: 47,773 R. 09 f., a közművelődésiben: 12,188 K. 84 f., a központi szegény-alapban: 77,233 K. 17 f., a Kossuth-szoboralapban: 7438 K. 31 f. és így tovább az együttesen 36 kezelési ágazat szerint kellett lenni a vármegyei közpénztár vizsgálatnapján készletének: 1,437,349 K. 33 f.-nek, mely összeg az utolsó fillérig meglevőnek találtatott.

(A törvényhatósági utadók nov. havi befizetése kedvező eredményt mutat fel. Befizettetett összesen, tőkében és késedelmi kamatban: 76,057 K. 72 f. most több, mint az 1901. évi nov. hó folyamán: 40,252 K. 13 f.-el.

(Legrégibb jegyzők. Most, hogy a „Zemplén 1903. évi Naptára” megjelent, a vármegye névkönyvének ebből a századik kötetéből, melyet gondossággal most is a vármegye főszámvévője állított egybe, közöljük, hogy a 96 községi, illetve körjegyző érdemes testületében a legrégibb nótárius Csuka Miklós, Szerencs város főjegyzője, ki immár 37-ik esztendeje, hogy közmegelégedésre látja el a jegyzői teendőket, — utána következnek Olchváry Miklós bereczkii körjegyző 36, Tarczay Ferenc szentesi körjegyző szintén 36, Marikóvszky Bertalan girincsi körj. 34, Kórchma Menyhért agárdi körj. 30 és Rozgonyi Ferenc rákóczi körj. 25, Dancs János szatárnai körj. szintén a 25-ik szolgálati évvel, Ők heten 223 szolgálati idő súlyát hordják vállakon. Kívánjuk, hogy még sokáig maradjanak a tisztas suly alatt rendületlenek!

(Legrégibb községi bírák. Ők már a 451 közül többen vannak, mindössze kilencen, kik a hosszú, 21-től a 38 évig terjedő szolgálat érdemével

— Megvállik! — szölt lihegve a török s küzdött tovább némán, de kétségbeesetten.

— Igy is jól van! „Ő elfeledte hazáját a szivért, én elfeledem szivemet hazámért!” — gondolta magában Titus. „Eljen a haza!” — kiáltott hangosan. „En vagyok Dugovics Titus, a sógorod!...” — sügta a török fülebe. A török rémült hangon felordított, többre nem volt ideje. Titus szorosabban átfogta s az oromról magával együtt az irtóztató mélységbe rántotta.

Látták ezt sokan és a lelkesedés szállt a csüggedő magyar szivükbe, rettegés a pogányokéba.

„Eljen a haza!” ordított mindem ajak az önfeláldozó hős visszhangjaképen s Tagliocozzo szerzetes szerint: „Mintegy szent-lélektől megszállva” a magyarok szurokba és kénköbe mártott rőzsekötegek lángolásával, felgyujtva a törökök ruháit, teljessé tették a fényes diadalt, melyet a kereszténység nagyrészen Dugovics Titus hős tettének köszönhet.

Az ütközet után maga Hunyadi János személyes látogatást tett a két özvegnél.

Az anya menyével együtt akkor is imádkozott:

„Vezesd el győzelemre a magyar fegyvereket s adj vitézi érzületet fiainak!”

„Órizd meg veszélytől férjemet s vezesd vissza szegény bátyámat a pogányok közül.”

A két asszony csodálkozó örömmel fogadta a haza legnagyobb hőseit. — De ily nagy tisztelet, szegény

Árverési hirdetmény.

Alírott „első sátoralja-ujhelyi kézi zálog-kölcsön üzlet tudatja az érdekeltekkel, hogy mindazon zálogtárgyak, melyek a lejáratától számítva **egy hó leforgása** alatt rendezve nem lettek, az 1881. évi XIV. t.-cz. 15. §-a értelmében a **folgó évi december hó 18-án délelőtt 9 óra**kor a zálogüzlet helyiségében, hivatalos közeg jelenlétében megtartandó nyilvános árveresen elfognak adadni. Sátoralja-Ujhely, 1902. évi december 2-án.

Első s. a. -ujhelyi kézi zálogkölcsön üzlet.

Gyógy- és csemege szőlő

5 klgr. nagyszemű édes 3 k. 50 f.
5 „ csemege körte . 3 k. — f.
5 „ Ananas Dinye . 3 k. — f.
bérmentve utánvét mellett.
100 klgr. görög dinye . 24 k. — f.
a helybeli állomáshoz szállítva.
Nagyobb vételnél külön ajánlatot teszek
Sárkány József,
Gyöngyösön.

Haszonbérleti hirdetmény.

Zemplénmegye Erdő-Horváti község határában a szőlőmáj nevű tagbirtok **kellő gazdasági épületekkel haszonbérbe kiadandó.**

Bővebb értesítéssel szívesen szolgál Tolcsván

TIMA JÓZSEF,
urad. számtartó.

Egyedül valódi angol

Thierry A. gyógyszerész BALZSAMA

közegészségileg megvizsgálva és véleményezve.

Az üvegek felszerelése keresk. törvényeségi mintavédelem alatt áll.

E balsam belsőleg és külsőleg használ. Ez: 1. Utólérhetetlen hatású gyógyszer a tüdőnek, a mellnek, minden kóros állapotban, enybiti a hurutot, megszünteti a köpetet, véget vet a fájdalmas köhögésnek s kigyógyít a legrégibb bajokból is. 2. Kitűnő hatása van torokgyulladás, rekedtség és a többi torokbajoknál. 3. Alaposan elűzi a váltólázat. 4. Meglehetően gyógyítja a máj, a gyomor s a bébetegségeket, különösen a gyomor, szélgyöcsöt. 5. Széliden mozditja elő a székelést s a vertizulást, megtisztítja a veséket, megszabadít a buskomorságtól s a hypochondriától, javítja az étvágyat s az emésztést. 6. Nagyszerű szolgálatot tesz fogfájáskor, üres fogaknál és szájothadásokor általában minden fog- és szájbajoknál, megszünteti a felbűfögést, a száznak s a gyomornak bizót. 7. Külsőleg csodálatos gyógyhatással bír a sebekre, új és régi forradásokra, orbáncz, kiütés, varak, megfagyott s megégett tagokra, rüh ellen, megszünteti a fejfájást, zugást, szaggatást, kőszvényt, fülfájalmat stb. **Vigyázzunk tehát a zöld védjegyre amely itt fent látható.** Hamisításoktól legjobb óvszer egyenesen a gyárból eredeti kartonokban bérmentve az osztrák-magyar monarchia minden postállomásra 12 kftci vagy 6 dupla üveget **4 koronáért**. Bosznia és Hercegovinába **4 kor. 60 fillér** Kevesebb nem küldetik.

Széküldés csak az összeg előzetes utalványozása vagy lefizetése mellett

Miért szenved ön? Holott biztos reményt nyújtanak önnek a legavultabb sebgyógyítására is és csaknem mindig a legfájdalmasabb és veszedelmes műtetet, sőt amputációt is kikerülheti a

Thierry A. gyógyszerész valódi

centifolia-kenőcsöt

használja, mely a sebek gyógyításában, valamint a fájdalmak enyhítésében utólérhetetlen. Valódi centifolia-kenőcs alkalmaznak: a beteggyas nők fájós mellére, a tej lefolyás szorulásánál, a mellkeményedésnél, az orbáncznál s mindenféle régi bajnál, tatóngó lábsebeknél, a sósészűnél, dagadt lábaknál sőt a csontszűn is; továbbá vágott-, szurási-, lő- és zúzott sebeknél; idegen testeknek, mint üveg és faszálka, homok, sérét, tövis stb. kihuzására; minden kelés, kinövés, pokolvar és uj képződéseknél, sőt még a ráknál; az uj- és körömméregnél, hólyagoknál, sebesült lábaknál, mindenféle égésbenél, megfagyott tagoknál, a hosszú fekvés által feltört bőrnél, nyakdaganatnál, vérkelekknél és fülfolyásoknál stb. — Széthűtés csak az összeg előzetes beküldése ellenében 2 tégely csomagolással, beleértve a postai csomagolás díját **3 kor. 50 fillér**. — Számos eredeti bizonyítvány rendelkezésre áll. Mindenki óvakodjék a hatáskülső hamisításoktól és jó arra ügyelni, hogy ha a tégelybe be van-e égetve a „Thierry Adolf Limitet angyalgőgy-szerének Pregrada” védjegye.

E két gyógyszerében fölülmulhatlan szer, sohasem romlik el, ellenben minél régibb lesz, annál értékesebb és hathatósabb és sem a meleg, sem pedig a hideg nem árt nekik, így tehát az év bármely szakában küldhető. Majdnem mindig van hatásuk és segítenek, legalább az orvos megérkezéig, természetesen nem szabad hamisítványokat vagy elfele sokszorosan ajánlt hasonló de hatástalan szereket használni, melyekért csak legfeljebb pénz dobjuk ki, hanem maradjunk csak a mellett a két régi elismert jó, olcsó, megbízható amellet teljesen ártatlan világhíru szerrel, melyeknek minden családnál találhatónak kell lenni. A hol a fent ismertetett védjegyekkel valóban kapni nem lehet, tessék egyenesen rendelni és czimezni:

Thierry (Adolf) gyógyszerész Limited Órangyal-gyógyszertára. Pregrada Rohitsch Sauerbrunn mellett.
Közp. raktár Budapesten: Török J. gyógyszerész. Zágrábban: Mittebach J. gyógyszerész és Bécsben Brady C. gyógyszerésznél.

V. II. 539/1902. sz.

Árverési hirdetmény.

A saujhelyi kir. járásbírószág ezenel közhírré teszi, hogy a vagyonbukott Lefkovics Bernát hagyatéka esődtömege leltárába felvett követelésekből még be nem hajtott s a Dr. Reichard Salamon saujhelyi ügyvéd esődtömege gondnok által ezen követelésekről bemutatott s a kiküldött bir. végrehajtónál az árverés napjáig bármikor megtekinthető kimutatásban kitüntetett, összesen 12354 azaz tizenkétezer háromszázötvennégy korona értékű követeléseknek egyes tételekben való önkéntes elárvereztetése az 1902. V. II. 539/3. számú végzéssel a saujhelyi kir. járásbírószág által elrendeltetvén, az árverés fogantatásának határidejéül 1902. évi december hó 15-ik napjának és esetleg következő napjának d. e. 9 órájára Sátoraljaújhelybe Dr. Reichard Salamon esődtömege gondnoknak a kazincu-utcaán lévő ügyvédi irodájába kitűzetett.

Venni szándékozők tartoznak az egyes követelésekért megígért vételárat, nyomban a leütés után készpénzben, a kiküldött kezeihez kifizetni.

A esődtömeg az elárverezett egyes követelések fenálásáért és behajthatóságáért szavaztosságot egyáltalán nem vállal.

Az árverésnek az 1881. évi LX. t.-cz. értelmében leendő fogantatásával Fejér Zoltán saujhelyi kir. járásbírószági végrehajtó bizatott meg, akinek és a esődtömege gondnoknál az elárverezendő követelések jegyzőke az

árverésig a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthető.

Miről venni szándékozők a hirdetmény útján értesítetnek. Sátoraljaújhelyben, a kir. járásbírószágnál 1902. évi november 22-én.

Mészáros István
kir. aljbíró.

646/902. végr. szám.

Árverési hirdetmény.

Alírott bi ósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s. a. -ujhelyi kir. járásbírószág 1902. évi V. I. 230/1. számú végzése következtében Dr. Pick Jenő ügyvéd által képviselt Hernych János és fia Wildenschwertl cég javára Katz Vilmos helybeli lakos ellen 260 kor. s jár. erejéig 1902. évi április hó 16-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 1128 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: bolti állványok, kendők, vászonneműek stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a s. a. -ujhelyi kir. járásbírószág 1902. évi V. I. 230/6. sz. végzése folytán 169 kor. tőkekövetelés és ennek 1902. évi február hó 26-ik napjától járó 6% kamatai, és megállapított költségek erejéig saujhelyben alperes üzlethelyiségében leendő eszközölésre 1902. évi december hó 10-ik napjának d. e. 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbbet ígérnek becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokamások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt saujhely, 1902. évi nov. hó 24.
Fejér Zoltán,
kir. oir. végrehajtó.

Saujhely város polgármesterétől
13876/902. I. sz.

Árlejtési hirdetmény.

Saujhely r. t. város belterületén létező peczegődrök, csatornák tisztításának és a gyepmesteri teendők ellátásának vállalat utjání biztosítására pályázatot nyitok.

Az ezen vállalat elnyeréséért pályázók részéről az írásbeli zárt ajánlatok f. évi december hó 15. napjának délelőtti 12 óráig a városi iktatói hivatalnál adandók be s azokhoz óvadékképen 600 korona vagy ezen összegnek megfelelő óvadékképes papir teendő le.

Az ajánlatban bejelentendő: mily árban lesz hajlandó ajánlatot tevő a magánosok peczegődreí tartalmát hektoliterenként tisztítani s hogy ajánlattevő a további árlejtési feltételeket, melyek a város számvevőjénél a hivatalos órák alatt megtekinthetők — ismeri.

Később beérkezendő ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni. Saujhely, 1902. évi okt. 13-án.

Székely Elek,
polgármester.

Vasuti menetrend.

Hírvényes 1902. október 1-től.

Indul Ujhelyből:

Budapest felé
Reggel gyors v. postával 7 óra 28 perc.
Délután személy v. 12 óra 13 perc.
Délután gyors v. postával 4 óra 02 perc.
Este vegyes v. postával 9 óra 10 perc.

Kassa felé
Reggel személy v. postával 7 óra — perc.
Délután személy v. postával 1 óra 15 perc.
Este személy v. postával 8 óra 32 perc.

Mező-Laborcz felé
Reggel vegyes v. postával 7 óra — perc.
Délután személy v. postával 1 óra 35 perc.
Este személy v. 8 óra 32 perc.

Csap felé.
Reggel vegyes v. postával 7 óra 39 perc.
Délután gyors v. postával 1 óra 10 perc.
Délután személy v. postával 4 óra 46 perc.
Este gyors v. postával 8 óra 39 perc.

Erkezik Ujhelybe:

Budapest felől
Reggel vegyes v. postával 6 óra 33 perc.
Délután gyors v. postával 12 óra 45 perc.
Délután személy v. 4 óra 15 perc.
Este gyors v. postával 8 óra 09 perc.

Kassa felől
Reggel személy v. postával 7 óra 13 perc.
Délután személy v. postával 2 óra 52 perc.
Este vegyes v. postával 8 óra 31 perc.

Mező-Laborcz felől
Reggel személy v. 7 óra 13 perc.
Délután személy v. postával 3 óra 30 perc.
Este vegyes v. postával 8 óra 31 perc.

Csap felől.
Reggel gyors v. postával 6 óra 50 perc.
Délelőtti személy v. postával 11 óra 53 perc.
Délután gyors v. postával 3 óra 41 perc.
Este vegyes v. postával 7 óra 56 perc.

Szerdán és szombaton reggel 3 óra 47 perczkor tehervonat személyszállítással közlekedik Kassára. — Erkezik Kassára 7 óra 50 perczkor,